

Undervisningstiden. — At der er tiltænkt Inspektricen en meget betydningsfuld Stilling, fremgaar af de Krav, der stilles til hende i Min. An. af 31. Juli 1903 § 6. Hun skal være en Lærerinde, som man kan give „Bemyndigelse til under Ansvar overfor Rektor og regelmæssigt efter forudgaaende Forhandling med ham at meddele Pigerne Fritagelse for Undervisning i deres Særfag, enten i enkelte Timer eller i længere Tid, naar saadant findes nødvendigt“. Hun skal „føre Tilsynet med Pigerne i alt, hvad der angaar disses særlige Forhold i Skolen, samt i det hele være Rektors Raadgiverinde med Hensyn til Pigernes Behandling og have Ret til at foreslaa ham alle Forholdsregler, som Hensynet til deres særlige Interesser efter hendes Skøn kræver, og lede deres Iværksættelse“. Det høje Ministerium har derfor selv i Cirk. af 31. Juli 1903 i Bemærkningerne til nævnte An. § 6, 2det Stykke, udtalt: „Det er af største Vigtighed, at man til Inspektrice kan finde en Kvinde, som ikke alene har Dygtighed som Lærerinde til at meddele Børnene Undervisning, men ogsaa har Evne til at vinde Pigerne Hengivenhed og Fortrolighed, saa de med fuld Frimodighed kan henvende sig til hende og betro sig til hende angaaende alt, hvad der kan forefalde i deres Skoleliv“. Og: „Overfor Rektor skal Inspektricen i øvrigt være stillet nærmest paa samme Maade som Skolens Inspektor; særlige Omstændigheder kan vel medføre, at hun undertiden i ganske enkelte Tilfælde maa have Ret til selvstændigt at træffe Bestemmelser for Pigerne Vedkommende, men regelmæssigt skal hun dog først forhandle med Rektor derom“. Endelig: „Det kan ikke noksom indskræpes, at der i en Fællesskole vel endnu mere end i nogen Særskole kræves den allerstørste Takt og Forsigtighed i Anvendelsen af denne Myndighed“. For at være fuldt ud loyale i vor Understregning glemmer vi dog ikke at tilføje, at det høje Ministerium ender med at fastslaa, at Rektor dog „maa paa dette Omraade endnu stærkere end paa noget andet gøre sig gældende som øverste Autoritet“.

Det gælder baade om Inspektors og om Inspektricens Virksomhed, at den kræver en større Agtpaaagivenhed end Arbejdet i Undervisningstimerne; der stilles større Krav til en inspicerende Lærers Konduite og Koldblodighed end ved Undervisningen, fordi der skal træffes Afgørelse i saa mange forskelligartede Spørgsmaal, og fordi Antallet af Elever, der er under Inspektors Opsigt, er saa meget større end Antallet af Elever i en Klasse. Hertil kommer sidst, men ikke mindst, at der i Fritiden maa herske en anden, for en Lærer noget, ja meget vanskeligere Form af Disciplin end i Timerne. Derfor [har disciplinære Fejltrin fra Inspektors (og Inspektrices) Side langt alvorligere Følger for det gode Forhold mellem Elever og Skole end tilsvarende Fejlgreb fra en Lærers eller Lærerindes Side i en almindelig Skoletime. Inspektor (og Inspektrice) maa virke i nøjeste Kontakt med Skolens Rektor, da disse tilsammen giver en Skole det disciplinære Præg, som er af yderste Vigtighed for hele Skolens Arbejde. Og Konsekvensen heraf maa egentlig rettelig blive, at det Arbejde, der ovenfor er betegnet som „Gaardinspektion, Inspektion umiddelbart før og efter Skoletid, Ganginspektion“, ikke kan forrettes af en Inspektor og en Inspektrice, men at til en forsvarlig Inspektion hører — foruden Inspektricen — nødvendigvis 2 Inspektorer, en paa Pladsen og en inde i Skolebygningen; det vil altid have en uheldig Indflydelse paa Skolens almindelige Orden, om „den indvendige Inspektion“ overlades til Lærerne, idet de skifter efter Tur. En saadan Ordning (med to Inspektorer) er allerede indført ved en enkelt Skole, maaske ved et Par Skoler; derved bliver naturligvis det til Inspektionshonorar fastsatte Beløb for denne Skoles (eller for disse Skolers) Vedkommende i endnu højere Grad utilstrækkeligt.

Man har med fuld Føje betegnet Inspektor som Skolens daglige, gode eller mindre gode, Samvittighed: dens gode Samvittighed, naar en Skoledag er forløbet, som den bør forløbe; den mindre gode, naar han overfor sig selv og Rektor (eller disse to i Forening overfor sig selv) maa indrømme, at „i Dag har det desværre ikke været, som det skulde og burde“. Og med Rette og god Grund har Rektorkollegiets Senior under Forhandlingerne i Ministeriet paa Rektormødet den 8. September 1914 udtalt, at vi Rektorer vilde ikke naa synderlig vidt eller da i hvert Fald være overordentlig vanskeligt stillede, om vi ikke havde vort dygtige og samvittighedsfulde, nidkære og interesserede Inspektionspersonale at støtte os til. Men naar det er saa — og det er det —, maa det ogsaa forstaas, at man kan ikke lønne et saadant Arbejde betydeligt ringere end Skolens almin-